

de samme Ting, de evigt samme Ting, som altid har været diskuteret. Jeg tvivler om, at hans Forgænger vil imødekomme hans Ønske, selv om Ministeren derved vil faa Lejlighed til atter at maatte gaa herfra med Indtrykket af en spildt Dag.

Stengaard-Kirkegaard: Da vi nu to Gange i dette Ting har diskuteret Spørgsmaalet om Ministeriet Neergaards og specielt Justitsminister Rytters Stilling til Brugen af Militæret til Ordenens Opretholdelse, synes jeg, det er naturligt, om vi nu, da vi forhaabentlig staar ved Afslutningen af Debatten, tager en Oversigt over, hvad der er Resultatet af denne vidtløftige Debat. Jeg tror, man rigtigt kan slaa fast, at Resultatet er tre bestemte Kendsgerninger. For det første, at alle de Oplysninger, som den højtærede Justitsminister fremkom med ved Finanslovens første Behandling, nu er vedlagt med saa afgørende Beviser, at det er klarlagt, at de fuldt og helt igennem var rigtige. For det andet er det godtgjort, at alle de Beskyldninger og Paastande, som det ærede Medlem Hr. Stauning har fremsat, helt igennem, man kan godt sige, fra Ende til anden viser, sig at være et Væv af faktiske Urigtigheder. Og jeg tror, man har Lov til at slaa fast som den tredje Kendsgerning, at neppe nogen Sinde er et Partis Ordfører gaaet saa nøgen ud af en politisk Debat, som Tilfældet er med det ærede Medlem Hr. Stauning i Dag.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Bemærkning til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Rode. Jeg forstaar godt, hvad der er det ærede Medlems Hensigt; Hensigten er nemlig den at faa slaaet fast, at det ærede Medlem Hr. Zahle som Justitsminister var lige saa dygtig og gjorde sine Sager lige saa godt som den nuværende (*En Stemme:* og adskilligt bedre!). Men hvis det er Tilfældet, som det ærede Medlem Hr. Rode mener, at hvad der den Gang skete i Retning af at benytte Militær til Ordenens Opretholdelse, er sket paa ganske samme Maade som under Justitsminister Rytter, saa svinger jo fuldstændig hele Grundlaget for de Angreb og Beskyldninger, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Stauning. Derfor tror jeg, at selv om det ærede Medlem Hr. Rode er en stor

Kunstner, saa maa han forstaa, at han her staar overfor en uløselig Opgave; det er umuligt paa en Gang at række en hjælpende Haand til det ærede Medlem Hr. Zahle og samtidig redde det ærede Medlem Hr. Stauning. Forholdet er nemlig det, at de er gaaet i Vandet begge to, og hvis det nogen Sinde skal lykkes for det ærede Medlem Hr. Rode at faa det ærede Medlem Hr. Zahle tør i Land, bliver Følgen simpelt den, at det ærede Medlem Hr. Stauning drukner. Derfor kunde der godt for det ærede Medlem Hr. Stauning være Anledning til i denne Forbindelse at gentage det gamle Ord: Gud fri mig for mine Venner. Men jeg vil alligevel sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at saa mørkt skal han heller ikke se paa den Hjælp, han fik fra det ærede Medlem Hr. Rode; for skønt Opgaven er umulig, skal Forsøget dog forstaas saaledes, som at det ærede Medlem Hr. Rode gjorde et Forsøg paa under smaa Forhold at mildne Luften for de klippede Lam.

Nørskov: Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen udtalte for lidt siden, at Arbejdernes Fællesbageri her i København forsynede alle med Brød, men det staar jo i meget stærk Modsætning til de Udtalelser, der fandtes i „Social-Demokraten“ den 4. April 1920; og som for øvrigt er citeret flere Gange her under Debatten. Der staar nemlig saaledes: „Generalstrejkedvalget har overladt Bagerens Forbund at kontrolere, at Brød kun fordeles til organiserede Arbejdere“. Naar den store „Social-Demokrat“ kan skrive saaledes, saa mener jeg ogsaa, at vi fra vor Side har Lov til at oplyse Befolkningen om, at saaledes er Stillingen indenfor Socialdemokratiet her i København, og det er kun det, vi har gjort. Jeg skal endvidere henvise det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen til en anden Artikel, som ogsaa findes i „Social-Demokraten“ for 4. April 1920, og som lyder saaledes: „Generalstrejken skal selv leve og maa derfor have Luft. Der maa gøres det Arbejde og udføres de Virksomheder, som udelukkende kommer Arbejderklassen til gode, men ikke støtter Kapitalistklassen“. Det er fuldstændig analogt med det andet. Derfor kan de Herrer ikke komme udenom, at det var Meningen, at kun fagorganiserede Arbejdere skulde kunne faa Brød.